

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.163/2025/6.

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: Kummer Ügyvédi Iroda

(cím6;

ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője: dr. Almási-Horváth Csilla ügyvéd

(cím5)

A per tárgya: személyiségi jog megsértéséből eredő igények

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

32.P.20.051/2025/8.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 9., 11. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes javára 300.000,- (háromszázezer) Ft sérelemdíjat és annak 2020. 03.13. napjától a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

Mellőzi az elsőfokú ítélet felperest elsőfokú perköltségben marasztaló rendelkezését és megállapítja, hogy az elsőfokú perköltségeiket a felek maguk viselik.

A felperes által az államnak megfizetendő kereseti illeték összegét 60.000 (hatvanezer) Ft-ra leszállítja, az alperes által az államnak megfizetendő kereseti illeték összegét 60.000 (hatvanezer) Ft-ra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes javára 127.000,- (százhuszonhétezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az ítélet jogerőre emelkedését követő 60 napon belül 48.000,- (negyvennyolcezer) Ft feljegyzett kereseti illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára. Az eljárási illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adószámát vagy adóazonosító jelét.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

I.

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított releváns tényállás szerint a felperes jelenleg egy ingatlanközvetítéssel foglalkozó cég ügyvezetője, korábban pedig ugyanezen cég megbízottjaként foglalkozott ingatlanközvetítéssel. 2019. január 25-én egy megbízási szerződés teljesítésének kapcsán alakult ki vita az alperes és a cég között, majd az alperes a szerződést felmondta és a cég 100.000,-Ft összegű bánatpénz érvényesítésére az alperessel szemben fizetési meghagyásos, majd peres eljárást indított. A felek viszonya ezután kifejezetten elmérgesedett és konfliktusokkal terheltté vált.

[2] Előbb 2019. májusában alakult ki a felek között e-mailben történt üzenetváltások formájában sértésekkel tarkított szóváltás, majd az alperes a közösségi csatornán közösségi oldalon létrehozott egy „közössi csatorna profil” nevű profilt, amihez a felpereshez köthető ingatlanközvetítő cég logóját használta fel. Az alperes e közösségi csatornán oldalon 2019. decemberében az ingatlanközvetítő cégre továbbá a felperes személyére vonatkozó számos olyan bejegyzést tett közzé, melyek a felperes becsületének csorbítására alkalmas volt. Ezek miatt a felperes és az ingatlaniroda az alperessel szemben rágalmazás és becsületsértés vétsége miatt feljelentést tett, melynek nyomán az alperessel

szemben magánvádas büntetőeljárás indult a Székesfehérvári Járásbíróságon. Ebben az eljárásban az alperes viszonzvádat emelt a felperessel szemben becsületsértés miatt, így a büntetőeljárásban mindkét peres fél vádlottként vett részt. Utóbb ezen büntetőeljárásban az elsőfokú bíróság mindkét vádlottat bűnösnek mondta ki, az alperest egy rendbeli folytatólagosan elkövetett rágalmazás vétségében, a felperest folytatólagosan elkövetett becsületsértés és egy rendbeli rágalmazás vétségében. Az elsőfokú határozatot a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte, majd a megismételt elsőfokú eljárásban az elsőfokú bíróság a büntetőeljárást a felperessel - mint másodrendű vádlottal - szemben megszüntette, abból az okból, hogy vele szemben a viszonzvád előterjesztésének nem álltak fenn az előfeltételei. Az alperest pedig a közösségi csatorna1 bejegyzések kapcsán bűnösnek találta két rendbeli, folytatólagosan, nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás vétségében.

[3] Még a büntetőeljárás kezdeti szakában, 2020. február 10-én a felperes közösségi csatorna2 Chat felületen üzenetében az alperest az alábbi kifejezésekkel illette: „Nem normális, abortuszmaradék, kokesz”, „szerencsétlen kis csótány”, „szánalmas féreg”. (A/4) 2020. február 16-án kelt e-mailjében az alperesre „kis takony”, „pondró”, „nyüszlett kis féregtest”, kifejezéseket alkalmazta. (A/5)

[4] 2020. március 12-én a közösségi csatorna2 Chat felületén folytatott beszélgetésben a következő sértő kifejezésekkel illették a felek egymást. A beszélgetést a felperes kezdeményezte azzal az üzenetével, hogy „Jönnek az elkenőrök”.

[5] Az alperes erre reagáló válaszaiban a következő sértő kijelentéseket használta: „Menj a jó édes kúrva anyádba te csicska geci”, „kis buzi”, „gyász kurva”, „fasz”, „szar”, „hulladék geci”, „majom”, „pudvadék”, „féreg”, „egy tolvaj hazug csaló patkány vagy”. Az alperes az üzenetváltás folyamán a fasz szót hatszor, a csicska szót ötször, a geci szót kétszer, a kurva szót háromszor használta.

[6] A beszélgetés első harmadában a felperes a következő sértő kifejezést használta az alperessel szemben: „Jó munkát, a patkány pénzért dolgozz is meg te nyomorult féreg”. Az üzenetváltások közepén a felperes kijelentette: „Már készülnek rád, te nyomorék abortuszmaradvány, szennyláda.” A beszélgetés során a felperes részéről a következő kijelentés is elhangzott: „Az ilyen beszélgetések azért jók, mert fel lehet őket használni. Például most ismerted el, hogy itt voltál fasz.”

[7] A felek között 2020. június 17-én SMS-ben újabb üzenetváltásra került sor, melyet ismét a felperes kezdeményezett. Ennek során a felperes az alperest a következő jelzőkkel illette: „abortuszmaradék féreg, szarmaradék, nehéz egy ilyen gennynek elképzelni a ... a fajtáddal baszakodj te értelmi fogyatékos takony, gennycsomó, szardarab, nyomorult szar, nyomoronc, féreg, gennyes pattanás, genetikai hulladék, szarfazék, buta tanulatlan szennykupac, pondró, senkiházi nyomorult”.

II.

[8] A felperes megváltoztatott keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette emberi méltóságát azzal, hogy 2020. március 12-én a közösségi csatorna1

közösségi csatorna2 Chat felületén a részére küldött üzenetekben azt írta neki, hogy „menj a jó édes kurva anyádba”, továbbá őt „gecinek, kis buzinak, kurvának, fasznak, kutyának, szarnak, csicskának, hulladéknak, majomnak, pudvadéknak, féregnek, tolvaj, csaló, hazug patkánynak, pöcsnek” nevezte. Kérte, hogy a bíróság az alperest kötelezze elégtételadásként arra, hogy a vele szemben elkövetett jogsértésért való sajnálkozását tizenöt napon belül levélben fejezze ki és kötelezze 800.000,-Ft sérelemdíj és annak 2020. március 13-tól számított késedelmi kamata megfizetésére. Bruttó 127.000,-Ft megállapodás szerinti ügyvédi munkadíjat érvényesített perköltségként.

[9] Keresetét a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdése a) és c) pontjára, valamint a 2:52. § (1) és (3) bekezdésére alapította. Arra hivatkozott, hogy az alperes a 2020. március 12-én 15 óra 25 perckor kezdődő levelezésben órákon keresztül olyan közönséges, alpári, kifejezetten az emberi méltósága és a személye és nem ingatlanközvetítői tevékenysége ellen irányuló megnyilvánulásokkal élt, melyek a kulturált emberi érintkezés során megengedhetetlenek. A súlyosan obszcén, trágár kifejezéseket nem köteles tolerálni.

[10] A sérelemdíj alkalmazásának indokai vonatkozásában rámutatott, hogy a jogsértés fennállta esetén, annak tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges. A keresetben sérelmezett közlések és a személyét ért immateriális sérelem közötti ok-okozati összefüggés köztudomású tény, az a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 266. § (2) bekezdése alapján ítélandó meg. E körben bizonyítási indítványt nem kíván előterjeszteni. A bírói gyakorlat elfogadja azt, hogy hasonló jogsértések esetén az érintettben szükségszerűen alakul ki megalázottság-érzés, szégyenérzet, düh (Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.344/2022/4.). Az alperes véleménynyilvánítása kifejezőmódjában is indokolatlanul sértő, megalázó, bántó volt. E stílus és hangnem megdöbbentette, mert egy csekély összegű, 100.000,-Ft-os pénzkövetelést váltott ki az alperesből ilyen reakciót. Napokon keresztül tehetetlennek, megalázottnak érezte magát.

[11] A sérelemdíj mértéke vonatkozásában rámutatott, hogy az immateriális hátrány kompenzálásaként általa követelt összeg nem tekinthető eltúlzottnak. Mind a jogsértés súlya, mind annak rá gyakorolt hatása kiemelkedő volt. Az alperes kifejezetten megalázási szándékkal, célzatosan, azért írta üzeneteit, hogy őt emberi mivoltában megalázza, trágár kifejezéseit többszörösen ismételte. A bírói gyakorlat szerint az ismétlődés a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése alapján a sérelemdíj mértéke körében értékelendő körülmény. A sérelemdíj mértékének meghatározásakor figyelembe veendő körülmények nem mindegyike áll ok-okozati összefüggésben a sértettnél jelentkező hátrány nagyságával, így a jogsértés ismétlődő jellege akkor is értékelendő, ha nem volt kihatással a nemvagyoni sérelem nagyságára (BH2020.235.) Emellett a jogintézménynek nem pusztán reparációs, hanem visszatartó célzata és funkciója is van (Kúria Pfv.IV.22.098/2016/6.). A konkrét esetben a sérelemdíj kettős rendeltetésének, a másodlagos magánjogi büntető funkciójának is érvényesülnie kell. A büntető funkciót az okozott hátrány nagyságától függetlenül figyelembe kell venni (BH2020.235.). További funkciója a szankciós jelleg mellett a további hasonló jogsértésektől történő visszatartás (prevenció) is (Kúria Pfv.IV.20.443/2018/4.). Az összeg meghatározásakor tekintettel kell lenni arra, hogy ne csak elégtételt nyújtson a sérelmet szenvedett számára, hanem arra is, hogy alkalmas legyen a jogsértés szankcionálására és magába kell foglalnia a jogsértés társadalmi elítélését is (BH2022.302.). Hangsúlyozta, hogy sokszorosan ismételt jogsértés valósult meg, így azt is értékelni kell a bírói gyakorlat szerint, hogy egy-egy adott sértésre lebontva, milyen összegű a felperesi igény (Fővárosi Ítéltábla

17.Pf.20.051/2020/4.; Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.026/2021/5.). Ennek fényében igénye jogsértésekre lebontva az 50.000,-Ft-ot is alig haladja meg, így nem tekinthető eltúlzottnak.

[12] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a kereset tárgyát képező közlések nem voltak előzmény nélküliek, a felek között évek óta tartó konfliktushelyzet áll fenn. A felperes vele szemben magánvádas eljárást indított, melyben ő viszonváddal élt, s az utóbbi kapcsán a büntetőeljárás csak eljárásjogi okból került megszüntetésre. Az első – a hatályon kívül helyezés előtti - határozatában bíróság még a felperest bűnösnek találta. A büntetőeljárás során általa 2020. február 14-én emelt viszonvád volt a 2020. március 12-ei üzenetváltás közvetlen előzménye és forrása. Értékelendő, hogy olyan időpontban, a magánvádas büntetőeljárás megindulásakor valósultak meg a közlései, amikor a felek közötti egyébként is haragos viszony a leginkább felfokozott volt. 2020 februárjában az egymás kölcsönös feljelentése miatt a konfliktushelyzet oly mértékben eszkalálódott, hogy a felperes is a jelen perben sérelmezetthez hasonló kijelentéseket engedett meg vele szemben, ami a felperes közreható magatartásaként értékelendő és a kölcsönösen elkövetett jogsértések egymással való összefüggése nem hagyható figyelmen kívül. Ilyenként hivatkozott a felperes 2020. február 10-én kelt chat üzeneteire (A/4) a 2020. február 16-ai felperesi e-mailben foglaltakra (A/5) és az ugyancsak a felperes által kezdeményezett 2020 júniusi 17-i üzenetváltásra (A/6). A per tárgyát képező 2020. március 12-i chatelés során is használt sértő kifejezéseket vele szemben, ilyen volt a „jó munkát, a patkánypénzért dolgozz is meg, te nyomorult féreg”; „már készülnek rád te nyomorék abortuszmaradvány szennyláda” kijelentés. A felperes magatartása sem felelt meg az emberi érintkezés alapvető etikai szabályainak, nem állt távol tőle a megengedhetetlen, obszcén, trágár tartalmú közlés, emiatt kétségbe vonta, hogy a kereset tárgyát képező nyilatkozatai hangnemek miatt megdöbbenették volna a felperest. Marasztalása esetén is eltúlzott a felperes igénye, mert a felperest nemvagyoni sérelem nem érte, annak ugyanis valamilyen, a külvilágban is érzékelhető formában kell megjelennie, ehhez nem elegendő a felperes szubjektív érzete.

[13] A sérelemdíj kapcsán a felperes által felhívott Pp. 266. § (2) bekezdése alkalmazása meghaladottá vált a bírói gyakorlatban. A személyiségi jogsértés megvalósulta esetén sem automatikus jogkövetkezmény a sérelemdíj alkalmazása, a jogsértés megállapítása és az objektív szankciók alkalmazása mellett is elutasítható a sérelemdíj iránti igény. Különbséget kell tenni a hátrány és a nemvagyoni sérelem között. Az új Ptk. Tanácsadó Testület Ptk. 2:52. §-val kapcsolatos véleménye is akként tesz különbséget a jogsértés, a „nemvagyoni sérelem” és a „hátrány” fogalma között, hogy a jogsértést meghaladó további hátrány bizonyítás a nem kötelező, de a sérelemdíj alkalmazásának feltétele a sértettet ért nemvagyoni sérelem. A sérelemdíj alkalmazhatósága (és nem csupán mértéke) szempontjából is jelentősége van a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében írt körülményeknek. Bár a sérelemdíj valóban rendelkezik a prevenciós funkcióval kívül elégtételi funkcióval is, azonban nem válhat megtorlás, illetve anyagi haszonszerzés eszközévé. Az utóbbi eset valósul meg, ha az igényérvényesítés sérti a Ptk. 1:4. §-a szerinti alapelvet. A per tárgyát képező – a chatfalon zajló – üzenetváltást eleve a felperes kezdeményezte a „Jönnek az elkenőrök” üzenetével, mellyel nyilvánvalóan azt kívánta vele tudatni, hogy különböző hatóságok előtt eljárások fognak indulni vele szemben. E magatartásával – ismerte az ő lobbanékony természetét – a felperes célja csak az ő hergelése volt, a jogsértések kiprovokálása, majd az elhangzottak vagyoni haszonszerzésre történő felhasználása. Ezt igazolja, hogy már a 2019. májusi, majd 2020. februári üzenetváltásai során is utalt a felperes arra, hogy vele szemben pénzkövetelés iránt indít pert. A 2020. február 10-ei e-mail üzenetében (A/4) azt jelezte „minden egyes sértő

szó és bárhol megjelenő mocskolódás, ami a személyemet érinti, természetesen beárazok”. A felperes célja az volt, hogy a hergelése alapján elhangzottakat a későbbiekben (mint egy 5 évvel később) vele szemben felhasználhassa. A felperes mindent rögzít, folyamatosan készenlétben áll újabb perek megindítására, a jelen keresetét követően a Székesfehérvári Törvényszék előtt P.20.348/2024. szám alatt ismét keresetet terjesztett elő vele szemben.

[14] A felperes az ellenkérelemmel összefüggésben elismerte, hogy az alperes terhére ő is követett el személyiségi jogsértést, ezek okozója azonban szerinte döntő részben az alperes volt és az általa ezekkel az alperesnek okozott sérelem közel sem volt arányos azzal, amit az alperes neki okozott. A chat beszélgetés nyitómondata („Jönnek az elkenőrök”), messze nem indokolta a vele szemben alkalmazott hangnemet és kifejezéseket. A per tárgyát képező beszélgetés során végig próbálta tartani a kontrollt, ami sajnálatosan nem mindig sikerült, de ezt érthetővé teszi az, hogy addigra egyszer elküldte őt az alperes a kurva anyjába, kétszer buzinak, ötször csicskának, háromszor kurvának, kétszer gecinek, fasznak, illetve kutyának, egyszer-egyszer pedig hulladéknak, szarnak, illetve majomnak nevezte. A 2020 június 17-i üzenete nem adhat alapot visszamenőlegesen a 2020. március 12-ei jogsértésre. Visszautasította, hogy perlekedése haszonszerzésre irányul. Álláspontja szerint, ha valakit egy álló napon keresztül durvábbnál durvább sértések özönével árasztanak el, az - köztudomású tényként értékelve is - jelentős súlyú jogsértés. Provokációra a részéről nem került sor, az alperes volt az, aki a felperest sértő közösségi csatorna1 oldalt hozott létre, vele szemben bűncselekményt követett el, felemlegette halott édesanyját és megfenyegette családtagjait, azok munkahelyére is üzeneteket küldött. A büntetőeljárásban elmarasztalásra is került rágalmozás vétsége miatt. Az az alperesi álláspont, hogy a kölcsönös jogsértések kioltják egymást, csak akkor lenne alkalmazható, ha valamiféle paritás megállapítható lenne a jogsértések között, de ez nem áll fenn.

III.

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes emberi méltóságát az által, hogy 2020. március 12-én üzenetküldő alkalmazáson a felperes részére küldött üzentekben vele szemben „menj a jó édes kurva anyádba” kifejezést használta, továbbá őt a következő jelzőkkel illette: „geci, kis buzi, kurva, fasz, kutya, szar, csicska, hulladék, majom, pudvadék, féreg, tolvaj, csalo, hazug patkány, pöcs”. A keresetet ezt meghaladóan elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 119.800,- Ft perköltséget, valamint az államnak 84.000,- Ft kereseti illetéket, míg az alperest az állam javára 36.000,- Ft összegű illeték megfizetésére kötelezte.

[16] Megállapította, hogy a 2020. március 12-i nem vitatott tartalmú chat üzenetváltás során a keresetben megjelölt alperesi kifejezések obszcenitása, azok ismétlése és halmozása megalázta a felperest emberi mivoltában, sérült a felperes emberi méltósághoz való joga. Ezen nem változtat az sem, hogy a felperes 2020. márciusában (helyesen: 2020. februárjában) hasonló stílusban sértegette az alperest. A jogsértés megállapítására irányuló igény vonatkozásában az alperes által felhívott polgári jogi alapelv (a Ptk. 1:4 §) nem vehető figyelembe, mert a jogsértés megállapítására irányuló igény a személyiségi jogok megsértésének felróhatóságtól független szankciója.

[17] Az elégtételadásra irányuló és a sérelemdíj iránti igényt, mint alapatlant elutasította. Osztotta az alperes azon jogi álláspontját, hogy a személyiségi jog megsértése esetén a sérelemdíj alkalmazása nem automatikus következmény. A felperest a hátrány bizonyításának kötelezettsége ugyan nem terhelte, de csak az őt ért nemvagyoni sérelemért követelhet sérelemdíjat, mert annak elsődleges funkciója a nemvagyoni sérelem kompenzálása. A sérelemdíj megítéléséhez és összegszerűsége meghatározásához mérlegelési körbe kell a bíróságnak vonni az eset összes körülményét. Egyetértett az alperes érvelésével abban is, hogy a felek részéről egymás sérelmére, kölcsönösen elkövetett személyhez fűződő jogsértés nem ítéltető meg önmagában, egymástól függetlenül. Abból indult ki, hogy a felek egymás jogsértő magatartásait lényegében saját magatartásukkal provokálták ki és ha a 2020. februári (A/4 és A/5) és a 2020. júniusi (A/6) üzenetváltás mellett a 2020. júniusában történt e-mail váltást (A/6) is figyelembe vesszük, akkor a felperes által alkalmazott, az alperesre nézve sértő kifejezések száma korántsem volt aránytalanul kevesebb, mint az alperesi jogsértések száma, így megállapítható a kölcsönös jogsértések kapcsán a felperes által tagadott egyfajta paritás fennállta és a kölcsönösen elkövetett jogsértések egyaránt sértették a Ptk. 4. §-a szerinti rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét. Ebben az esetben az alperes által a felperes sérelmére elkövetett cselekmény nem volt aránytalanul kevesebb, mint az alperes által az alperes sérelmére elkövetett hasonló cselekményéhez képest. Ha mindezek után valamelyest nagyobb hátrány lenne is megállapítható a felperes oldalán, mint az alperes oldalán, e hátrány már nem olyan mértékű, ami magánjogi preventív jellegű kompenzációt, illetve büntetést igényel.

IV.

[18] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatásával azt kérte, hogy kötelezze az ítéltábla az alperest 500.000,-Ft sérelemdíj és annak kereset szerinti késedelmi kamatai, valamint első- és másodfokú perköltsége megfizetésére. Elsőfokú perköltségét bruttó 254.000,-Ft-ban, másodfokú perköltségét bruttó 127.000,-Ft-ban számította fel.

[19] Másodlagos fellebbezési kérelmében kérte, hogy mellőzze az ítéltábla őt az alperes javára perköltségben marasztaló elsőfokú ítéleti rendelkezést és rendelkezzen akként, hogy az elsőfokú eljárási költségeiket a felek maguk viselik, illetve a feljegyzett kereseti illetéket a felek egymást közt egyenlő arányban kötelesek megfizetni.

[20] Arra hivatkozott, hogy az emberi méltósághoz való joga megsértésének megállapítása ellenére az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (1) és (3) bekezdései, illetve a Pp. 266. § (2) bekezdése megsértésével utasította el sérelemdíj iránti keresetét. Ahogy már az elsőfokú eljárásban is hivatkozott erre, a Kúria Pfv.IV.20.954/2022/4. számú ítélete a sérelemdíj elutasításának kettős konjunktív feltételeként mondta ki, hogy ehhez a nemvagyoni sérelem és a jogsértés kiemelkedő tárgyi súlyának hiánya szükséges, mely körülmények a perbeli esetben nem állnak fenn. Azt az alperes sem vonta az elsőfokú eljárás során kétségbe, hogy jogsértése kiemelkedő súlyú volt. Ha valakit egy álló napon keresztül válogatott, trágár szidalmakkal illetnek, az édesanyját kurvának nevezik, az jelentős súlyú jogsértés, ami még akkor is köztudomású tényként értékelhető komoly sérelem az oldalán, ha egy idő után már ő sem tudta türtőztetni magát, illetve később ő is ilyen kifejezéseket használt az alperessel szemben. Az a nap nehéz volt számára, amit az alperessel szembeni kifakadása is igazolt.

[21] Különösen a perbelihez hasonló esetében szükséges a kompenzálás mellett a sérelemdíj magánjogi büntető funkciójának érvényre juttatása. Az alperes súlyosan felróhatóan járt el. A per adataiból megállapítható, hogy kijelentéseinek olyan előzménye nem volt, ami alapot adott volna arra, hogy egy teljes napon keresztül szidalmazza őt. Ő csak annyit írt az alperesnek, hogy „Jönnek az elkenőrök”, majd több, mint húsz válogatott alperesi sértés után fakadt ki és írt ő is sértőt az alperesnek. Ez az arány a beszélgetés során nem változott, így nem állítható az, amire az elsőfokú bíróság a döntését alapozta, hogy a felperes által az alperesre nézve sértő kifejezések alkalmazásának száma korántsem aránytalanul kevesebb, mint az alperesi jogsértések száma. A közel hússzoros jogsértést nem lehet azonos súlyúnak és intenzitásúnak tekinteni. Nem mellőzhető azon nem vitatott előzmény figyelembevétele, hogy mielőtt ő jogsértő kifejezést használt volna, az alperes létesített egy őt lejárató közösségi csatorna1 oldalt, halott édesanyját szidalmazta, családtagjai munkahelyére küldött őket lejárató üzeneteket.

[22] Elfogadja, hogy következménye kell lennie annak a nem rendeltetésszerű joggyakorlásnak, hogy egy idő után ő is valóban provokálta az alperest az üzeneteivel. A leszállított keresete szerinti 500.000,-Ft sérelemdíj azonban e közrehatást már értékelve is szükséges és alkalmas a sérelem kompenzálásához és a büntető funkció érvényesítéséhez.

[23] Az elsőfokú ítélet perköltség és feljegyzett illeték viselésére vonatkozó rendelkezései kapcsán arra hivatkozott, hogy sérelemdíj igénye nem volt eltúlzottnak nevezhető, így a részleges pernyertesség szabályainak mellőzésével a Pp. 83. § (3) bekezdése alapján az alperes marasztalando az elsőfokú eljárás költségeiben.

[24] Másodlagos fellebbezési kérelme indokaként arra hivatkozott, hogy ha az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéltábla érdemben helyesnek is találja, a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a jogszabályoknak megfelelő döntés akkor is az lett volna, hogy egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére a másik javára és a feljegyzett illetéket is azonos arányban viselik. Több tucat alperesi kijelentés kapcsán állapította meg az elsőfokú bíróság a személyiségi jogsértést, igénye e körben még részben sem került elutasításra, ezen igény kapcsán semmilyen arányban nem lett pervesztes. Nem mondható ki az, hogy túlnyomórészt pervesztes lett akkor sem, ha az elégtételadás, illetve a sérelemdíj iránti igénye elutasításra került.

[25] Fellebbezése kiegészítésében - új tényként - arra hivatkozott, hogy a Székesfehérvári Törvényszék előtt 9.P.20.203/2025. számon folyamatban lévő perben vele szemben 1.000.000,-Ft sérelemdíjat érvényesít az alperes éppen azon kijelentésekkel összefüggésben, melyeket a jelen perben is kölcsönösen elkövetett személyiségi jogsértésként kért figyelembe venni. Ebből az következik, hogy az alperes a jelen perben előterjesztett jogi érvelését – amit az elsőfokú bíróság sajnálatos módon a magáévá tett – a jóhiszemű pervitel elvét sértő módon adta elő, azt maga sem gondolta komolyan.

[26] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben - a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (Ükr.2) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 125.000,-Ft ügyvédi munkadíjban - történő marasztalását kérte.

[27] Korábbi nyilatkozatai fenntartása mellett arra hivatkozott, hogy több személyiségi jogi per van folyamatban a felek között. Egyrészt a büntetőügy szerinti közösségi csatorna csoportban 2019. decemberében közzétett alperesi közlések miatt (Székesfehérvári Törvényszék P.20.348/2024.), mely perben a felperesi keresettel szemben viszontkeresetet terjesztett elő a felperes közösségi csatorna csoportban tett közlései miatt. Emellett P.20.239/2025. számon a felperes képmáshoz való jog és emberi méltóság megsértése miatt is indított vele szemben pert a közösségi csatorna csoportban megjelent 2020. július-szeptemberi alperesi közlések miatt. A fellebbezés kiegészítésben hivatkozott P.20.203/2025. számon folyamatban lévő pert pedig ő indította a jelen perben is értékelt 2020. június 17. és 2020. július 20. között tett felperesi közlések miatt. Az utóbbi per és a jelen eljárás tárgya közötti tartalmi és eljárásbeli különbséget nem veszi figyelembe a felperes. A két ügy eltérő tárgyú, más a perbeli pozíciója a feleknek, így eltérő jogi megítélés alá is esnek. Maga a felperes hivatkozott arra a jelen perben, hogy a 2020. június 17-i üzenetek jóval később keletkeztek, így a jelen ügyre nem értelmezhetőek, emiatt lépett fel a felperessel szemben külön eljárásban, illetve amiatt, mert az ítélet előzményeként a jelen ügyben bírósági meghagyás született, így viszontkeresettel nem élhetett e perben. Magatartása emiatt a jóhiszemű pervitel elvét nem sérti.

[28] Az elsőfokú ítélet másodfokú felülbírálatára során nyomatékosan kérte figyelembe venni, hogy a perbeli üzenetváltás előtt 2020. február 10-én és február 16-án a felperes lépett fel személyiségi jogsértő módon és 2020. március 17-én is ő kezdeményezte a beszélgetést, mellyel az ő hergelése volt csak a célja. Nem valós emiatt az a felperesi állítás, hogy csak az után nyilvánult meg jogsértően a felperes, hogy az üzeneteket elolvasta. A felperes maga is elismeri, hogy nem rendeltetésszerűen gyakorolta jogait, provokálta őt, ráadásul mindezt egy elmérgesedett helyzetben tette.

[29] A jogsértések lelki hatása, a megterhelés mértéke személyenként különböző. Egyetért az elsőfokú ítélet [22] bekezdésében foglalt azon megállapítással, hogy a per tárgyát képező személyiségi jogsértésekhez nem olyan a tudati viszonya a felperesnek, mely az elégtételadás iránti igényt megalapozta volna. A perbeli közlések a felperes tűréshatárát nem haladták meg. A Ptk. 1:5. §-ában és a Kúria Pfv.20.942/2017/9. számú döntésében foglaltakra figyelemmel az elsőfokú bíróságnak a jogsértés tényét sem kellett volna megállapítania, mert csak akkor alkalmas az alperesi megnyilvánulás személyiségi jogsértésre, ha annak felperesi előzményeitől eltekintünk. Ennek ellenére - mivel a per tárgyát képező közlés tartalmára és stílusára ő maga sem büszke és azt megbánta - nem fellebbezett az elsőfokú ítélet jogsértést megállapító rendelkezése ellen. A perbeli eset hasonló a Kúria Pfv.IV.20.954/2022. számú döntésében foglaltakhoz. A jogsértés tárgyi súlya itt sem jelentős, s nem indokolt a sérelemdíj magánjogi büntetesként történő alkalmazása olyan esetben, amikor nemvagyoni hátrány sem állapítható meg. Minden ügyben egyedi jelleggel bírálendő el a sérelemdíj igény és a döntésnél nem a felperes egyedi sértettségérzetéből kell kiindulni a bíróságnak, hanem külső objektív mérce alkalmazásával kell határoznia a szankciók indokoltságáról.

[30] A felperes másodlagos fellebbezési kérelme is alaptalan, mert az elsőfokú ítéletből kitűnően 70 %-ban ő minősült pernyertesnek. Az is a másodlagos fellebbezési kérelem teljesítése ellen szól, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban nem csatolt ügyvédi megbízási szerződést, az általa csatolt számla nem igazolja az ügyvédi munkadíj teljes összegét, illetve sem ügyszámot, sem ügymegjelölést nem tartalmaz. A felperesi képviselő

pedig több ügyben is eljárta a felperes képviselőjében, így nem igazolt, hogy a felszámított ügyvédi munkadíj a jelen perhez kapcsolódóan merült fel.

V.

[31] Az ítéltábla a felperes fellebbezését a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt részben találta alaposnak.

[32] Elöljáróban arra mutat rá az ítéltábla, hogy a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének Pp. 370. § (1) bekezdése korlátaira – ideértve a Pp. 371. § (1) bekezdés a), b) és d) pontjában foglaltakat – tekintettel bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, így nem képezte a másodfokú felülbírálat tárgyát a személyiségi jogsértés tényét megállapító, illetve az elégtételre irányuló igényt elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés.

[33] A másodfokú felülbírálat tárgyát képező sérelemdíj igény vonatkozásában az elsőfokú bíróság a tényállást feltárta, azt helyesen állapította meg. A sérelemdíj jogalapja - alkalmazása indoka - hiányával kapcsolatos jogi álláspontját azonban az ítéltábla az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint nem osztotta.

[34] Kétségtelen tény, hogy a Ptk. 2:52. §-a értelmezésével összefüggésben a bírói gyakorlat akként alakult, hogy a személyiségi jogsértés megállapításából nem automatikusan fakadó következmény a sérelemdíj megítélése. A sérelemdíj iránti igény elutasítására vezethet az, ha a felperes nem igazolja a jogsértéssel összefüggésben nem vagyoni sérelem bekövetkeztét, és az a közlés tárgyi súlyára tekintettel az alperesi állásponttal szemben változatlan jelleggel alkalmazandó Pp. 266. §-a (2) bekezdése szerinti köztudomású tényként sem állapítható meg; vagy a jogsértő alperes igazolja a személyiségi jogsértő cselekménnyel összefüggésben a felperes oldalán a nemvagyoni sérelem hiányát; illetve akkor, ha sérelemdíj alkalmazása annak funkcióit nem szolgálná.

[35] A konkrét esetben a fentiek nem állnak fenn. Az elsőfokú bíróság tévesen indult ki abból, hogy a felek egymással szembeni személyiségi jogsértő cselekményei egymással arányban állóak, egyfajta „paritást” megvalósítóak. Ennek során a 2020. februári (A/4. és A/5.) és a 2020. június 17-i (A/6.) felperesi cselekményeket, illetve az üzenetváltás során a felperes egyidejű jogsértő kijelentéseit értékelte. Utóbbiak nem vitásan kölcsönös jogsértések, de időbeni lefolyásukban és számukban sem voltak arányban állóak kereset szerinti alperesi jogsértés-cunamival.

[36] Kétségtelen, hogy a 2020. február 10-i és 2020. február 16-i felperesi közlések jogsértő jellegükben, stílusukban nem maradtak el a per tárgyát képező alperesi közlésektől. A 2020. február 10-ei (A/4.) és a 2020. február 16-ai (A/5.) iratokban az alperes által személyiségi jogsértőként megjelölt kitételek nem értékelhetők kölcsönös személyiségi jogsértésként. Azon túlmenően, hogy a felek megromlott viszonya képezte azok apropóját, szoros tárgyi és időbeli összefüggést nem mutatnak a perbeli üzenetváltásokkal. Csak azt igazolják, hogy a felek kapcsolata megromlott és a felperestől sem állt távol az alperessel szemben kifogásolthoz hasonló viselkedés.

[37] A 2022. június 17-i üzenetváltást (A/6), mint az alperesi jogsértést időben (mintegy három hónappal) követő cselekményt az elsőfokú bíróság semmiképpen nem vonhatta volna az értékelés körébe. Arra később került sor, így időbelisége és közvetlen kapcsolódása hiánya miatt nem értékelhető a per tárgyát képező alperesi magatartás jogsértő jellege körében vizsgálható kölcsönös jogsértésként. A per tárgyát az alperes által 2020. március 12-én kifejtett magatartás képezte. E magatartás kifejtésével a személyiségi jogsértés megvalósult, s ha bekövetkezett sérelemdíjat megalapozó nemvagyoni sérelem, úgy a sérelemdíj igény is perfektuálódott. A felperes 2020. június 17-én kifejtett magatartása a kereset elbírálása során – annak eljárásjogi feltételei fennállta esetén – csak viszontkereset előterjesztése esetén lett volna vizsgálható.

[38] A sérelemdíj iránti igény érvényesítése esetén nem csupán az összecszerűség, hanem már a jogalap vizsgálatánál figyelemmel kell lenni az eset összes körülményére, így a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében kiemelt szempontokra, a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, illetve a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására is. Mindezek értékelésével kell a bíróságnak megállapítania az adott személyt ért hátrányokat, és eldöntenie, hogy a sérelmet szenvedett fél jogosult-e sérelemdíjra, s amennyiben igen, úgy milyen összegben. E bírói mérlegelés vezethet adott esetben arra, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (Kúria Pfv.IV.21.764/2015. számú BH2016.241 szám alatt közzétett határozata [12]-[14] bekezdései).

[39] Az ítéltábla álláspontja szerint a fenti szempontrendszer mellett figyelembe vehető kölcsönös személyiségi jogsértés nem vezet oda, hogy a felperes sérelemdíj iránti keresete elutasításra kerüljön. Az időben is elhúzódó, bántó és dehumanizáló kifejezéseket felölelő sértegetés áradat jelentős súlyú jogsértés. Nem csak a jogsértés ismétlődő jellege hangsúlyos, hanem annak egy egész napszakon át tartó hossza, folytatólágossága és nagy száma. Az időbejegyzések alapján legalább 15 óra 25 perctől 20 óra 22 percig tartott. A jogsértés fenti jellege akkor is értékelendő a bírói gyakorlat szerint a sérelemdíj mértékében, ha az nincs kihatással a nemvagyoni sérelem nagyságára (BH2020.235).

[40] Ugyanakkor a sérelemdíj mértékét csökkentő tényezőként értékelendő az, hogy az előzmények szerint a felperes is közrehatott abban, hogy a felek között a viszony ily módon elmérgesedett és ennek ellenére – nehezen indokolhatóan – mégis ő kezdeményezett fenyegető hangvételű üzenettel 2020. március 12-én chat üzenetváltást, melynek során két ízben ő is kölcsönös személyiségi jogsértés megállapítására alkalmas kijelentéssel élt az alperessel szemben. A pert pedig csak évekkel később indította meg, ami arra utal, hogy az alperes jogsértése aktuálisan nem váltott ki benne a keresetben állított mély megdöbbenést. Ennek ellenére az előzményi üzenetek tartalma és a felperes ellenőrkkel való fenyegetőzése sem indokolja és menti ki az alperes gyalázkodó válaszreakcióit. A felek között ez az elsőként indult személyiségi jogi per, így – önmagában a korábbi, a vita hevében tett felperesi utalások ellenére – a perindítás alapelveibe ütköző jellege nem volt megállapítható.

[41] A sérelemdíj mértékét - az egy jogsértésre a bírói gyakorlatban általában megállapított legkisebb összegű sérelemdíj jogsértések száma szerinti - kumuláció alapján megállapító gyakorlatot az ítéltábla nem tartja követendőnek. A Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésében foglalt szempontok hangsúlyos figyelembevételével, de egyúttal az adott ügy valamennyi egyedi körülményét figyelembe véve és valamennyi szempont és a sérelemdíj funkciói egységes értékelésével kell a sérelemdíj mértékét meghatározni. E

szempontok alapján az ítéltábla 300.000,-Ft sérelemdíjat talált alkalmasnak a felperest ért nemvagyonai sérelem kompenzálására, és a társadalmi rosszallást kifejező magánjogi büntető szankció érvényesülésére is alkalmasnak.

[42] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését a Pp. 383. §-a (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és kötelezte az alperest a felperes javára 300.000,-Ft sérelemdíj megfizetésére. A késedelmi kamatfizetési kötelezettség a Ptk. 6:48. §-a (1) bekezdése szerint alakul.

[43] Az elsőfokú bíróság a marasztalás összegéből kikövetkeztethetően a felperes javára elsőfokú perköltségként a számlával igazolt 127.000,-Ft ügyvédi munkadíjat, az alperes oldalán a megbízási szerződéssel igazolt 280.000,-Ft ügyvédi munkadíjat vette figyelembe és a felperesre terhesebb 30-70 %-os pernyertesség arány alapulvétele mellett, különbözeti perköltségként kötelezte 119.800 forint megfizetésére az alperes javára a felperest. Az ítéltábla döntése alapján a felperes egy meg nem határozható perértékű szankció (a jogsértés megállapítása) vonatkozásában pernyertes, míg egy másik felróhatóságtól független szankció (az elégtétel nyújtására kötelezés vonatkozásában) pervesztes lett. A sérelemdíj igényre eső perköltség vonatkozásában a Pp. 83. §-a (3) bekezdése szerint pernyertes, mert igénye még éppen nem volt nyilvánvalóan eltúlzottnak tekinthető. Az ekként a felperes javára megváltozott 70 %-os pernyertességi arányra és az elsőfokú eljárásban felmerült fenti munkadíjakra figyelemmel kimutatható minimális különbség miatt az ítéltábla akként határozott, hogy a felek az elsőfokú eljárási költségeiket maguk viselik. Ennek megfelelően határozott a Pp. 102. §-a (1) bekezdése alapján akként, hogy a feljegyzett kereseti illeték megfizetésére azonos arányban köteles a felperes és az alperes.

[44] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú eljárásra eső felperesi ügyvédi munkadíj igénytel összefüggésben hivatkozottakat nem tudta az ítéltábla figyelembe venni. Egyrészt az alperes nem fellebbezett az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezése ellen. Másrészt a perindítás és a számla azonos időpontja, illetve a számlában is megjelölt pertárgy (az alperes ellen indított per) alapján, ahogy az elsőfokú bíróságban, úgy az ítéltáblában sem merült fel kétség arra vonatkozóan, hogy a számla nem a jelen perhez kapcsolódik. Azt az alperesnek kellett volna megjelölnie, ha ezt a számlát más ellene indított perben is felhasználta volna a felperes.

[45] A másodfokú perérték 500.000,-Ft volt. A felperes másodfokú pernyertessége 60 %-os mértékű. A Pp. 83. §-a (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – mivel a fellebbezésben kért sérelemdíj nem volt nyilvánvalóan eltúlzott - a felperest megilleti a számlával igazolt másodfokú eljárás ügyvédi megbízási díja, a fellebbezésben foglaltakkal szemben azonban nem az Ükr. 1., hanem az Ükr.2. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A másodfokú eljárásban vesztes alperes a Pp. 83. §-a (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel költségeit maga viseli.

Győr, 2026. február 19.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Mészáros Zsolt sk.

Dr. Kovács Zsolt sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró